

ОЛЕФІРЕНКО Тарас Олексійович

Професор кафедри технологічної освіти факультету технологій та дизайну Українського державного університету імені Михайла Драгоманова.

09 грудня 1985 р., м. Богуслав.

Українець.

Загальний стаж роботи складає близько 20 р.

Народився в м. Богуславі Київської області. У 2008 році закінчив Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. За фахом – викладач технічних дисциплін, інформаційної техніки, креслення та безпеки життєдіяльності.

Кандидат педагогічних наук (2012 р.), дисертація на тему «Формування графічних компетентостей у майбутніх учителів технологій» за спеціальністю 13.00.04 – теорія і методика навчання професійної освіти під керівництвом член-кореспондента НАПН України, доктора педагогічних наук, професора В. К. Сидоренка. Доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки (2014 р.). Професор кафедри технологічної освіти (2024 р.)

Член редакційної колегії наукового журналу (категорія «Б») «Освітньо-науковий простір».

З 2006 року працював на посадах вчителя загально-освітнього закладу середньої освіти, лаборанта, завідувача лабораторією, викладача, старшого викладача, доцента, начальника Навчально-методичного центру та відповідального секретаря Приймальної комісії, професор кафедри технологічної освіти.

Нагороди: нагрудний знак Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти», «Почесна грамота Міністерства освіти і науки України», «Подяка Міністерства освіти і науки України», «Подяка Голови Київської міської адміністрації», «Срібна медаль «М. П. Драгоманов», «Відзнака «Драгоманівська родина», «Орден Помісної Української Православної Церкви «Володимира Великого III ступеня» «Благословенна грамота та Хрест із відзнакою за заслуги перед Помісною Українською Православною Церквою та побожним народом» медаль «За жертвовність і любов до України», медаль «За сумлінну працю», нагрудний знак МОН України «Василь Сухомлинський», «Подяка Київського міського голови», Почесне звання «Заслужений працівник освіти України».

Коло наукових інтересів: методологічні та методичні проблеми графічної підготовки; технічна та комп'ютерна графіка; теорія і методика трудового навчання; забезпечення якості підготовки майбутніх учителів технологій; науково-методичні основи проектно-технологічної діяльності; проектування навчально-методичного забезпечення в закладах вищої освіти.

Викладає навчальні курси: «Комп'ютерна графіка» та «Комп'ютерний дизайн».

Основні наукові здобутки Т. О. Олефіренка викладені у понад 75 наукових праць, з них 66 наукових і 9 навчально-методичного характеру. Після захисту кандидатської дисертації було опубліковано 50 праць, з них 9 навчально-методичних посібників (у співавторстві), 8 колективних монографій (у співавторстві): «Трудове навчання та креслення у контексті сучасних інновацій: теоретико-методичні аспекти», «Теорія та методика підготовки майбутніх вчителів до формування національно-культурної ідентичності учнів початкової школи», «Педагогіка і психологія постмодернізму: цінності, компетентності, діджиталізація», «Психіка митців крізь призму глибинного пізнання. Трансдисциплінарний вимір підготовки фахівців мистецького профілю», «Educating tolerance in future teachers as psychological and pedagogical problem», «STEAM-технології як інноваційний інструмент формування соціальної успішності молодшого школяра в НУШ.

Теоретичні і технологічні засади професійної підготовки здобувача вищої освіти до формування соціально успішної особистості у дитинстві», «Підготовка майбутніх учителів до формування емоційної стійкості молодших школярів засобами різних видів мистецтва в умовах воєнного стану. Трансдисциплінарний вимір підготовки фахівців мистецького профілю», «Features of the implementation of blended learning technologies in the educational process of the institution of higher education and their role in the development of critical thinking personality. Digital transformation in contemporary society», 4 публікації у періодичних виданнях, які включені до наукометричної бази Scopus, 7 статей в наукових періодичних виданнях інших держав, 30 статей у фахових наукових виданнях України, 6 праць, які засвідчують матеріали апробації дисертаційного дослідження, 1 стаття у не фаховому виданні, понад 50 тез у науково-практичних конференціях.

Член редакційної колегії наукового журналу «Освітньо-науковий простір».

Громадська діяльність. У травні 2020 року за ініціативи Тараса Олексійовича Олефіренка було засновано Громадську організацію «Українська асоціація педагогів і психологів початкової, дошкільної та позашкільної освіти», президентом якої він є й донині. У розпал пандемії новостворена асоціація зробила перші впевнені кроки, об'єднавши професійну спільноту педагогів і психологів для сприяння їхньому професійному розвитку, підвищення якості освіти та забезпечення соціальних, культурних і освітніх інтересів своїх членів. Організація має статус неприбуткової й здійснює діяльність у стратегічно важливих напрямках, що визначають перспективи розвитку освіти, інтеграцію сучасних педагогічних і психологічних практик, розвиток інклюзивної освіти та міжнародного партнерства. Особливої ваги у діяльності асоціації набуває питання інклюзії, яке завжди було ключовим у дошкільній, початковій і позашкільній освіті, а в умовах війни та майбутнього післявоєнного відновлення постає як одне з пріоритетних. Асоціація вже п'ять років поспіль налагоджує співпрацю з установами та організаціями України та зарубіжжя, що працюють у галузях педагогіки й психології, сприяючи розвитку професійної спільноти, обміну досвідом та впровадженню інноваційних, інклюзивно орієнтованих підходів.

У 2024 році організація долучилася до ініціативи з екологічного відновлення України завдяки участі в проєкті **Ukraine Green Recovery Platform**, підтриманому Програмою ООН з навколишнього середовища (UNEP), чим засвідчила свою готовність поєднувати освітні та соціально значущі завдання.

Водночас Тарас Олексійович посідає чільне місце серед виконавців міжнародного проєкту **«EU4YOUTH – Post-conflict Education and Trauma-Informed Pedagogy Programme»**, що реалізується Українським державним університетом імені Михайла Драгоманова у співпраці з Університетом Вітаутаса Магнуса (Литва) за підтримки Європейського Союзу. Починаючи з 2024 року, впровадження цієї масштабної освітньої ініціативи на Педагогічному факультеті створює унікальні можливості для розвитку педагогіки, зорієнтованої на подолання наслідків воєнних травм, формування стійких освітніх практик та утвердження інклюзивних цінностей у післявоєнному суспільстві.